

Arrest

nr. 261 246 van 28 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 30 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Soedanese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Arabische stam Mahas. U bent geboren op X 1978 te X. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen. Sinds zes jaar voor uw vertrek woonde u met uw familie in de Al Goaz wijk, in Khartoem. Sinds april 2010 werkte u als accountant bij het internationale petroleumbedrijf ONGC Nile Ganga, te Khartoem. U behaalde een master in Finance & Accounting aan de Al Neelan University in 2013. In mei 2018 kwam u uw jeugdvriendin F. M. tegen in Khartoem. F. was gehuwd en woonde en werkte in de Emiraten in een uitzendbureau. Ze vroeg u of u bij haar wou komen werken in de Emiraten. U wees haar aanbod af omdat u reeds een goede job had bij ONGC en omdat u voor uw moeder moest zorgen die aan diabetes lijdt. Uw familie zou ook niet

willen dat u in het buitenland ging werken, omdat ze willen dat u zich houdt aan de gewoonten en tradities. Toen F. besepte dat u in een groot bedrijf werkte en dat u contacten had, vroeg ze u om haar te helpen met het faciliteren van de reis van enkele Soedanese meisjes naar de Emiraten, die er gingen om werk te zoeken via het uitzendbureau van F.. U ging akkoord om uw vriendin hiermee te helpen, waarop F. u een geldbedrag van 5000 US dollar gaf om de reisprocedures te regelen. Vanaf juni 2018 regelde u drie maal de reisprocedure, telkens voor 3 meisjes. U huurde een huis in Khartoem waar de meisjes konden verblijven terwijl u hun reis voorbereidde. U verzamelde hun paspoorten om de visa te regelen en boekte het ticket naar Dubai met de hulp van een reisagentschap. Op 6 augustus, in de avond, brak een groep mannen gewapend met messen en stokken in in uw huis. Op dat moment was u met uw familie (moeder, zussen M., H., H. en broer A.) in de tuin. De mannen riepen uw naam en dreigden dat ze u zouden doden. Ze zeiden dat u schande had gebracht aan de meisjes. U realiseerde zich dat het familieleden waren van de meisjes voor wie u de reisprocedures had geregeld, en dat deze meisjes in de prostitutie waren beland. Uw broer A. werd door de mannen gesneden aan zijn arm, waarop u wegrende en zich verstopte bij de bureu. U belde de politie, maar die zeiden dat ze niet konden tussenkomen omdat het een eerkwestie betrof. Toen de mannen weer weg waren, belde uw zus u dat de kust veilig was en u terug naar huis kon komen. Echter, toen u diezelfde avond ging slapen, kwam uw broer A. uw kamer binnen en probeerde u te wurgen omdat hij boos was dat u de eer van de familie had geschonden. Uw familie en bureu kwamen echter tussen en de bureu namen u mee naar Al Jazira eiland. Daar kreeg u een zenuwinzinking, u viel flauw en werd naar het hospitaal gebracht. In het hospitaal werd u door de families van de meisjes opgebeld die u opnieuw met de dood bedreigden om de schande te wissen die u aan hun families had gebracht. Hierop besloot u het land uit te vluchten. U belde uw vriend H. en vertelde hem over uw problemen. Hij bracht u in contact met een smokkelaar die voor u een visum regelde naar Spanje om vandaaruit vervolgens naar Engeland te gaan, waar u familie had. Op 20 september 2018 verliet u Soedan. Via Spanje reisde u naar België waar u op 22 september 2018 aankwam. In België werd u achtergelaten door de smokkelaar. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 9 november 2018.

In België leerde u uw huidige partner S. O.M. (O.V. 5.955.491) kennen, die ook van Soedan afkomstig is maar de Belgische nationaliteit heeft. In november 2018 geraakte u zwanger van S., maar op 01 februari 2019 had u een miskraam. U vertelde uw zus M. over de zwangerschap en zij vertelde het per ongeluk aan uw ietwat seniele moeder, die het per ongeluk tegen uw broers vertelde. Uw broers zijn razend over het feit dat u buitenechtelijk zwanger geraakte en zo de eer van de familie schaadde en u vreest dat uw broer A. u wilt doden om de 'schaamte te wassen'.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw Soedanese identiteitskaart en paspoort met visum voor Spanje, uw reisoverzicht van Khartoem tot Madrid, de factuur van Holiday Inn Madrid, een brief van ONGC met onderwerp 'jaarlijks verlof' dd. 09/09/2018, facturen van hospitalisatie van het UZ Gent dd. 05/03/2019, een document met betrekking tot chronische sinusitis en medicatie die u hiervoor neemt dd. 30/10/2020, twee referentiebrieven van ONGC dd. 19/09/2017 en 15/09/2013, drie certificaten van appreciatie van ONGC en een foto, vier foto's van verwondingen op uw nek, gezicht en hand die u hebt opgedaan door de wurgpoging van uw broer A. in augustus 2018, zes nieuwsartikels met betrekking tot eermoord, prostitutie en sekshandel in de Emiraten en Arabische wereld, een kopie van een medisch attest 'nervous breakdown' van het hospitaal in Jazira Island dd. 10/08/2018, een kopie van een boeking confirmatie van een hostel in Londen dd. 08/09/2018, screenshots van bewijzen van afspraken bij de vrouwenkliniek en seksuologie UZ Gent, een medisch attest dd. 21/01/2021 met betrekking tot een paniekaanval tijdens uw herconvocatie op het CGVS op 20/01/2021, een certificaat van de Sudan University dd.17/02/2007, een certificaat/diploma van de Al Neelan University dd. 31/10/2017, een referentiebrieven van uw voormalige job bij New Industries Co., een kaart van GAMS, een rapport van uw Bachelor op de Sudan University dd. 19/02/2004, een rapport van uw Master op de Al Neelan University dd. 30/06/2015, een attest van waardering dd. 23/03/2008, een foto van een cursus bij ONGC dd. 12/03/2012, een bewijs van de zwangerschap dd. 26/12/2018, en tot slot een kopie van de Belgische identiteitskaart van uw partner S..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud op 19 november 2020 géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u tijdens het persoonlijk onderhoud op 19 november 2020 geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Verder dient te worden opgemerkt dat dit eerste persoonlijk onderhoud met tolk 1509 goed en zonder problemen is verlopen en heeft u geen enkel bezwaar gemaakt over de tolk in kwestie. Ook achteraf heeft u, noch uw advocaat enige opmerkingen gemaakt over het verloop van het interview.

Bij uw herconvocatie op 20 januari 2021, echter, gaf u plots aan dat u geen interview kon of wou afleggen in het bijzijn van een tolk van Soedanese origine, omdat de tolk mogelijks behoort tot een van de stammen van de meisjes waarvoor u de reisprocedure had geregeld en wiens families u bedreigen. Nochtans had u dit bezwaar niet opgeworpen bij uw eerste persoonlijk onderhoud, waar dezelfde Soedanese tolk (1509) aanwezig was, en dat zonder problemen verlopen was. Hoewel u door de protection officer op het hart werd gedrukt dat de tolken van het CGVS zeer professioneel en volledig neutraal zijn, weigerde u mee te werken en het interview op 20 januari 2021 af te leggen (zie verslag herconvocatie 20 januari 2021).

Achteraf werd door u een medisch attest bezorgd, waarin wordt verklaard "Mevrouw is vandaag bij mij op consultatie. Ze vertelt me dat ze blokkeerde tijdens jullie afspraak, niets meer kon zeggen en dat dit veroorzaakt werd doordat er een tolk van Soedanese afkomst aanwezig is. Dit is volledig te kaderen in een paniekaanval door haar posttraumatische stressstoornis. Zou het mogelijk zijn mevrouw een nieuwe afspraak te kunnen geven om haar dossier te herbekijken met een tolk van niet-Soedanese origine?" (medisch attest Dr. Van Nuffel dd. 21/01/2021)

Het dient te worden opgemerkt dat de nationaliteit of etnische origine van een bepaalde tolk niet relevant is voor zover dit geen invloed heeft op de kwaliteit van de vertaling. Wat betreft de vertaling gaf u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud overigens aan dat u de tolk steeds goed begreep (notities van het eerste persoonlijk onderhoud (hierna NPO1) p.3,15,27). Het weigeren van een tolk puur omwille van diens (etnische) origine kan dan ook niet geaccepteerd worden als een valabele reden om bepaalde steunmaatregelen te vragen. De verklaringen die u heeft afgelegd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud met tolk 1509 blijven dan ook geldig. Desalniettemin werd u door het CGVS de kans geboden bijkomende verklaringen af te leggen in een tweede persoonlijk onderhoud op 10 maart 2021. Omwille van de genderspecifieke issues die u op het einde van uw eerste persoonlijk onderhoud aanhaalde, met name de buitenechtelijke zwangerschap en seksuologische problemen met uw partner Saleh (NPO1 p.26-28), werd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud een vrouwelijke tolk voorzien.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren enerzijds omdat u er vervolgd zou worden door de familieleden van de meisjes wiens reisprocedures u hebt geregeld naar de Emiraten, en anderzijds omdat u in België buitenechtelijk zwanger geraakte en uw broers u hiervoor zouden doden om de eer van de familie te herstellen.

U maakt doorheen uw verklaringen niet aannemelijk dat u de reisprocedures hebt geregeld van negen Soedanese meisjes naar de Emiraten, en als gevolg hiervan in de problemen zou zijn gekomen met hun respectieve familieleden.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet goed op de hoogte lijkt van de procedure en visavereisten om naar de Verenigde Arabische Emiraten te reizen. Zo zijn uw verklaringen over de reisprocedures van de meisjes op verschillende punten niet in overeenstemming met de beschikbare landeninformatie, toegevoegd aan het administratief dossier. Zo vertelde u dat uw vriendin F. uw hulp vroeg om de reis te faciliteren van enkele Soedanese meisjes die via het uitzendbureau van F. een job zouden zoeken in Dubai, in de Verenigde Arabische Emiraten (hierna VAE) (NPO1 p.13, 17). F. vroeg u om de administratieve procedure voor uw rekening te nemen, zijnde het boeken van de tickets en het finaliseren van de visa, want deze meisjes zijn niet van Khartoum

afkomstig en weten niet hoe ze naar een kantoor moeten om een procedure te starten. U ging akkoord om F. te helpen omdat u ervaring had met reisprocedures (NPO1 p.19). U door de protection officer gevraagd om in detail uit te leggen welke instructies F. u gaf, en hoe u alles regelde, verklaarde u dat F. u een som geld gaf waarmee u een huis huurde in Khartoem waar de meisjes konden verblijven en waarmee u betaalde voor het eten, de tickets, en hun taxi naar de luchthaven. U verzamelde hun paspoorten en verlofattesten om de visa te kunnen regelen en boekte het ticket. U ging hiervoor naar een reisagentschap dichtbij uw werk. Dit deed u in totaal drie keer voor telkens drie meisjes (NPO1 p.19, NPO2 p. 22, 23). Hoewel de meisjes naar de Emiraten reisden om er te werken, was het visum dat u regelde een toeristenvisum (NPO1 p.20, NPO2 p. 24). Nochtans is het volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS verboden om in de Emiraten te werken op een toeristenvisum (zie landeninfo). Uw verklaring hiervoor was echter dat de meisjes nog geen werk hadden in de VAE, maar wel dat ze er gingen om werk te zoeken en dat ze een afspraak hadden met F. die hen beloofde om beter werk te vinden via haar uitzendbureau (NPO1 p.21, NPO2 p.24). U door de protection officer gevraagd welke informatie u nodig had om de visa aan te vragen, antwoordde u "alleen het paspoort en het verlof attest" (NPO2 p.22). U specifiek gevraagd welke gegevens u nodig had voor de visa aanvragen, verklaarde u "gewoon de paspoort gegevens". (NPO p.22). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (visa application form Emirates airline), dat niet alleen de gegevens worden gevraagd van de persoon zelf (zoals naam, geboortedatum, geboorteplaats, geslacht, en nationaliteit), zoals vermeld in het paspoort, maar ook allerlei gegevens met betrekking tot de burgerlijke stand van de meisjes en hun familie. Zo wordt de naam van de ouders gevraagd, alsook de naam van de echtgenoot. Dit zijn gegevens die niet in het paspoort zijn terug te vinden. **Niet alleen bent u niet op de hoogte van het feit dat allerlei gegevens van de familie moeten worden ingevuld, u bent ook niet op de hoogte van de vereiste van een sponsor voor het aanvragen van een inreisvisum (zie landeninfo).** Een sponsor kan een VAE staatsburger zijn, een expat inwoner met een geldige verblijfsvergunning in de VAE, een luchtvaartmaatschappij uit de VAE, een in de VAE gevestigd hotel of reisbureau, of een overheidsinstantie. U door de protection officer gevraagd wie de sponsor was in het geval van de meisjes, verklaarde u "ik weet het niet" (NPO2 p.25). Wanneer de protection officer u confronteert met de vraag hoe het komt dat u zoiets niet weet, als u immers alles regelt, verklaart u "dat wordt daar geregeld, ik was niet bij hen daar, ik was in Soedan. Ik was daar niet om te zien wie de sponsor was, ik regelde alleen in Soedan." (NPO2 p.25). Deze verklaring overtuigt allerminst, temeer immers reeds in het visa applicatie formulier gevraagd wordt naar de gegevens van de sponsor (zie landeninfo). Het is dus niet mogelijk om visa te regelen en tickets te boeken zonder een sponsor aan te duiden. Bovendien moet de sponsor aanwezig zijn bij aankomst in de luchthaven, zoniet kan dit leiden tot onmiddellijke deportatie (zie landeninfo). Achteraf maakte u bij de opmerkingen op de notities de correctie dat u verklaarde "ik heb alles al geregeld maar alleen in Soedan en het agentschap deed alles voor het toeristenvisum.". Dit is louter een post-factum bewering, die de essentie van het punt niet kan wijzigen en enkel uw betrokkenheid bij het regelen van de procedure tracht te minimaliseren. Immers zelfs al werkte u samen met het reisagentschap om het visum te regelen, dan nog zou u op de hoogte moeten zijn van deze sponsor vereiste, want deze informatie moet kunnen worden doorgegeven aan het reisagentschap om de visa te regelen. Verder verklaarde u dat de meisjes, die tussen de 20 en 30 jaar oud zijn, alleen naar de VAE reisden (NPO2 p.23). U denkt bovendien dat de meisjes niet getrouwd zijn, en verklaart dat hun broers afscheid kwamen nemen van hen in de luchthaven, en dus dat ze met hun toestemming reisden (NPO2 p.24). Nochtans blijkt uit de beschikbare landeninformatie, dat vrouwen onder de 25 jaar (en voor sommige landen onder de 30jaar) niet alleen naar de VAE mogen reizen, maar dat zij steeds vergezeld moeten worden van hun vader of echtgenoot (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Dat u niet op de hoogte bent van de 'sponsor'-vereiste, noch van het feit dat jonge vrouwen niet alleen naar de Emiraten mogen reizen, terwijl u beweert ervaring te hebben met reisprocedures en beweert voor negen meisjes procedures geregeld te hebben, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas.**

Bovendien bent u niet alleen weinig op de hoogte van de visa-vereisten, ook uw kennis over de meisjes zelf of hun familie is zeer beperkt. U gevraagd wat u weet over de achtergrond van de meisjes, verklaart u "ik weet niets over hen". U verklaart eerst dat u hun namen niet kent. Wanneer u door de protection officer nogmaals wordt gevraagd of u zich dan geen enkele naam van de meisjes herinnert, antwoordt u "ik herinner een van hen, haar naam was F.." maar u kent niet haar volledige naam (NPO1 p.20-21). U gevraagd waar de meisjes vandaan komen, verklaart u "verschillende steden in Soedan. Oost en West Soedan" maar u kan geen concrete stad bij naam noemen, u verklaart enkel vaagweg dat ze van West-Soedan waren (NPO1 p.20). Op de vraag of u weet of de meisjes getrouwd waren, antwoordt u in het eerste persoonlijk onderhoud ontkennend (NPO1 p.21-22). In het tweede persoonlijk onderhoud antwoordt u dan weer dat u denkt dat de meisjes niet getrouwd zijn (NPO2 p.24). Ook van de families van de meisjes kan u geen enkele naam noemen (NPO1 p.27).

Het is opmerkelijk dat u zo weinig over de meisjes kan vertellen, hun namen, waar ze precies vandaan komen, wie hun familie is, temeer u deze persoonlijke gegevens nodig had voor het regelen van hun reizen en visa. U verklaarde bovendien dat u zelf de paspoorten en verlofattesten van de meisjes verzamelde (NPO1 p.19, NPO2 p.22). Bovendien kwam u rechtstreeks in contact met deze meisjes. Zo verklaarde u dat de meisjes eerst naar u thuis kwamen waar u hen in persoon ontmoette en dat u ze daarna naar het huis bracht waar ze konden verblijven (NPO1 p.20). Het is des te opvallend dat u zo weinig over deze meisjes weet, temeer de familieleden van deze meisjes u persoonlijk zouden hebben bedreigd en naar uw familiehuis zijn gekomen gewapend met messen en stokken, wat uiteindelijk tot uw vlucht uit het land heeft geleid (NPO1 p.14). **Dat u zich dan ook zo weinig van hun persoonlijke gegevens herinnert, is weinig geloofwaardig voor iemand die beweert de reisprocedures van negen meisjes te hebben geregeld, en die als gevolg hiervan ook nog eens persoonlijk in de problemen zou zijn gekomen met hun familieleden.**

Voorts dient te worden opgemerkt dat u geen enkel document voorlegt met de betrekking tot de reisprocedures die u voor de meisjes hebt geregeld (NPO1 p.22). U verklaart dat u geen documenten van de reisprocedure hebt, "want ik had niet verwacht wat er gebeurd was." (NPO1 p.22). Nochtans kan verwacht worden dat het regelen van negen reisprocedures naar de Emiraten een zeker papier -of digitaal spoor moet achterlaten. Zo verklaarde u immers dat u zowel de tickets van de meisjes boekte als hun visa regelde. Hiervoor verzamelde u de paspoorten van de meisjes en hun verlofattesten, en ging u naar een reisagentschap dichtbij uw werk, genaamd Al Najma Al Zahra (NPO1 p.19, NPO2 p. 7, 22, 23). De meisjes bracht u in de tussentijd onder in een huurhuis in Khartoem (NPO1 p.19, NPO2, p.22). Het reisagentschap bracht vervolgens alles in orde. Als alles geregeld was, kreeg u de paspoorten met visa terug, samen met het vliegticket. Vervolgens overhandigde u de paspoorten en de tickets aan de meisjes (NPO2 p.22). Uw verklaring dat u geen documenten over de reisprocedures kon voorleggen "omdat u niet verwacht had wat er gebeurd was" is niet afdoende. U slaagde er immers wel in om verschillende documenten voor te leggen met betrekking tot uw universitaire studies, uw professionele carrière en uw eigen reisroute naar Europa. Overigens dient te worden opgemerkt dat uw eigen elektronisch vliegticket van 18 september 2018 werd uitgegeven door hetzelfde agentschap, namelijk El Nagma El Zahra Travel & Tourism Agency (zie document n°3). Dat u enerzijds uw eigen reis naar Europa boekte bij hetzelfde agentschap waar u de procedures regelde voor de meisjes, maar anderzijds geen enkel document kan voorleggen met betrekking tot de reis van de meisjes is dan ook ten minste opmerkelijk te noemen. Ook uw bewering dat het agentschap ondertussen zou zijn gesloten, wordt op geen enkele manier gestaafd (NPO2 p. 5,7).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u de reisprocedures van deze negen meisjes naar de Emiraten hebt geregeld. Bijgevolg zijn ook de problemen die u hierdoor zou hebben gekregen met de familieleden van de meisjes niet geloofwaardig, laat staan dat uw broer A. u in de nasleep hiervan heeft proberen wurgen omdat u de meisjes en bij uitbreiding uw eigen familie tot schande zou hebben gebracht.

Wat betreft uw vrees ten opzichte van uw broers omwille van uw buitenechtelijke zwangerschap in België dient vooreerst te worden opgemerkt dat het door u opgehangen conservatieve en traditionele beeld van uw broers en uw familie niet rijmt met uw andere verklaringen over uw leven en familie, waaruit – in tegenstelling tot wat u voorhoudt – eerder een progressief beeld blijkt.

Zo verklaart u dat uw vader behoort tot de Mahas stam, net als uzelf, en uw moeder tot de stam Ja'aliya (NPO1 p.7). Uw beide ouders zijn in Khartoem geboren, maar uw vader's familie woont in het noorden van Soedan, in Badien eiland (NPO1 p.8, 11). U verklaart dat uw familie een fatsoenlijke en goed gekende familie is in Soedan die heel veel belang hecht aan tradities en gewoontes (NPO p.25). Zo wordt in uw familie nog steeds de praktijk van vrouwenbesnijdenis toegepast. U werd zelf ook besneden in de ergste vorm waarbij u ook werd gesloten. Daarnaast geloven mensen in uw stam dat u niet zomaar kon trouwen met iemand van een andere stam. U verklaarde dat dit de reden was waarom u voor een lange tijd single was. Elke man van een andere stam werd geweigerd, omdat uw familie gelooft dat hun stam de beste stam is (NPO1 p.26-27). Over de Mahas stam verklaart u dat het een heel conservatieve stam is, die een heel sterke band heeft met elkaar. Ze zijn radicaal en trots op zichzelf. Ze zien zichzelf als iets belangrijks en de beste stam die bestaat. Wie de traditie schendt, wordt verstoten. De belangrijkste traditie van de Mahas is dat ze van elkaar moeten trouwen, zoals neven met nichten en niet iemand van buiten de stam (NPO2 p.15).

Uw verklaringen over de zogenaamd streng-conservatieve Mahas stam, zoals de traditie dat Mahas enkel onder elkaar mogen trouwen, wringen echter met uw eerdere verklaringen over uw eigen familie. Zo zijn uw eigen ouders elk van een verschillende stam. Uw vader is namelijk Mahas en uw moeder Ja'aliya (NPO1 p.7). Bovendien blijkt uw verklaringen dat uw ouders niet de enigen waren die met een andere stam trouwden. Wanneer u immers gevraagd werd hoe uw ouders elkaar leerden kennen, verklaart u "De families kennen elkaar, ze hebben eerder van elkaar getrouwd." (NPO2 p.15). Uw ouders leerden elkaar dus kennen omdat er al eerder huwelijken bestonden tussen de Ja'aliya stam en de Mahas stam, beiden stammen met een goede reputatie. Deze verklaringen botsen met uw verdere verklaringen dat uzelf enkel met een man van dezelfde stam mocht trouwen, en dat uw vader's familie nog steeds kwaad zou zijn op uw vader omdat hij een meisje van buiten de familie trouwde. Ze zouden het contact met hem hebben verbroken en de ouderen vonden dat jullie naar de oorspronkelijke stad van de Mahas moesten terugkeren zodat jullie met familieleden konden trouwen in plaats van met vreemdelingen (NPO2 p.15). Nochtans is geen van uw familieleden op dit verzoek ingegaan en is iedereen in Khartoem gebleven. Hieruit blijkt dat ook de rest van uw familie niet al te zwaar tilt aan de wens van de ouderen in de stam.

Verder verklaarde u dat uw familie altijd de mannen afwees waar u verliefd op werd omdat ze van een andere stam waren. Vijf mannen vroegen uw hand, maar telkens werden ze afgewezen door uw broers en uw ooms (NPO2 p.16). Wanneer u echter de namen wordt gevraagd van deze vijf mannen, kan u zich van één van hen niet eens de volledige naam herinneren. Daarnaast is het frappant dat u niet kan zeggen tot welke stam Ahmed I. behoorde – uw medestudent met wie u een liefdesrelatie had en die u ook een aanzoek had gedaan – wanneer dit door de protection officer gevraagd werd (NPO2 p.20). Wanneer u wat verder wordt gevraagd tot welke stammen de andere mannen behoorden, vermeldt u als eerste Ahmed Imam behorend tot de Ja'aliya stam. Daarnaast kan u slechts voor twee andere mannen (H. E.B., stam Rufaha en A.H. stam Shaaygi) de stam benoemen. Voor de laatste twee mannen K. A. en M. vermeldt u enkel hun oorsprongsregio, zijnde El La'owta en Kamlin maar niet de stam (NPO2 p.21). **Het is opvallend, indien de stam werkelijk zo'n een essentiële vereiste was om met u te mogen huwen, dat u zich niet eens meer herinnert tot welke stammen uw huwelijksaanzokers behoorden.**

Voorts dient ook te worden opgemerkt dat het feit dat u als alleenstaande vrouw universitaire studies hebt gedaan en daarnaast verschillende jobs beoefende als accountant bij internationale bedrijven als ONGC, niet rijmen met het door u voorgehouden traditionele en conservatieve beeld. Ook uw zussen M., die reeds getrouwd is, H. en H. hebben jobs. Zo werkt M. bij een oliebedrijf, is H. secretaresse in een dokterspraktijk, en werkt H. in een mineraalwaterfabriek (NPO2 p.17). Uw bewering dat uw broer A. heel dominant is en niet toelaat dat vrouwen werken, moet dus danig gerelativeerd worden (NPO2 p.19). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u als vrouw in Soedan redelijk veel vrijheid en onafhankelijkheid had. Zo verklaarde u dat u als u niet ging werken, meestal met vriendinnen afsprak op café of restaurant (NPO1 p.10, 18). Daarnaast ging u verschillende keren op vakantie zonder door een man vergezeld te worden, waarbij u zelf nota bene de vakanties regelde (NPO2 p.18). Zo reisde u samen met uw jongere zus M. en haar dochter naar Thailand, en reisde u samen met uw moeder en zussen M. en H. naar Cairo (NPO2 p.18).

Verder dient te worden opgemerkt, dat het absoluut niet aannemelijk is, indien u werkelijk overtuigt bent van de conservatieve houding van uw familie, in het bijzonder uw broer A., dat u op zulke lichtzinnige wijze zou omspringen met de informatie dat u buitenechtelijk zwanger geraakte en dat u dit zelf zomaar aan uw familie zou vertellen.

Zo verklaarde u dat u in november 2018 voor het eerst hebt gemerkt dat u zwanger was, toen u verschillende rare symptomen had zoals rugpijn, duizeligheid en veranderingen in smaak. Vervolgens heeft de dokter bij u een bloedtest laten afnemen, waaruit bleek dat u zwanger was. U verklaarde dat u dolgelukkig was op dat moment, heel verrast en niet kon geloven dat u moeder zou worden. (NPO2 p.27). U had niet verwacht dat u zo snel zwanger zou zijn omdat u reeds in de veertig bent. Kort nadat u het nieuws van uw zwangerschap kreeg, liep het echter mis. De zwangerschapssymptomen ontwikkelden niet verder, en bij een onderzoek een maand later in het ziekenhuis bleek dat er geen hartslag meer was. Na twee maanden zwangerschap had u een miskraam, die operatief werd uitgevoerd op 01 februari 2019 (NPO1 p.12, 16, NPO2 p.28). U verklaarde dat u zelf tegen uw zus M. hebt verteld dat u zwanger was, toen de miskraamoperatie reeds gepland stond. U had namelijk schrik dat u ging sterven in de operatie en u vond het stom om het voor M. te verbergen want jullie zijn echt close, meer vriendinnen dan zussen(NPO2 p.29).

Het is weinig geloofwaardig dat u zelf op eigen initiatief aan uw zus M. zou vertellen dat u zwanger bent, wetende dat uw familie en stam zeer conservatief en radicaal zijn, en wetende tot welke zware gevolgen het kan leiden indien uw familie, in het bijzonder uw broer A., dit te weten zou komen. U verklaarde immers: "ik heb het verteld aan mijn zus, en zij heeft het verteld aan mijn moeder en de rest weet het van mijn moeder. Ondanks dat ik het niet wou vertellen aan mijn zus, ik vertelde het haar omdat ik haar vertrouwde, ik ken onze traditie en onze cultuur, ik wist op dat moment wat me te wachten stond." (NPO2 p.28). **Uit uw handelswijze blijkt een volstrekt gebrek aan enig risicobesef, wat de geloofwaardigheid van uw vrees compleet ondermijnt.** Niets verplichtte u immers om aan uw familie te vertellen dat u zwanger was. De miskraam operatie was immers reeds gepland, dus in principe hoefde uw familie niets te weten te komen. Uw verklaring dat u schrik had dat u in de operatie zou sterven en het daarom aan M. vertelde, overtuigt niet. U hoefde immers niet te preciseren dat het om een miskraamoperatie draaide, maar u kon eender welke operatie verzinnen die de eer van de familie niet zou schaden. Verder is het des te opmerkelijk dat indien u en M. werkelijk zo close zijn, dat M. het zomaar zou doorvertellen aan uw moeder (NPO2 p.28-29). Uw verklaring dat M. het 'per toeval' aan uw moeder vertelde komt weinig geloofwaardig over (NPO2 p.29). U door de protection officer gevraagd hoe M. reageerde op het nieuws over uw miskraamoperatie, antwoordde u: "het was heel raar voor haar, want ze was bang van de reactie van ons familie en tegelijk is het haram in de islam om buitenechtelijk zwanger te raken..."(NPO2 p.29). Dat uw zus, die zich maar al te goed bewust is van de zware implicaties van een buitenechtelijke zwangerschap, het op haar beurt zo maar 'per ongeluk' het aan uw moeder zou doorvertellen, is allerm minst aannemelijk.

Ook de rest van de verspreiding van het nieuws van uw zwangerschap berust uitsluitend op toevalligheden wat de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnt. Zo verklaarde u dat M. het per toeval tegen uw moeder vertelde. "ze was ongerust over de operatie en zo en per ongeluk heeft ze iets gezegd."(NPO2 p.29) Het was niet de bedoeling om het tegen jouw moeder te zeggen, maar het gebeurde 'by mistake' (NPO p.29). Vervolgens kwamen uw broers het nieuws te weten via uw moeder, die een beetje oud en seniel is en niet beseft wat ze zegt (NPO2 p.29, NPO1 p.26). Uw broers, en dan vooral A., waren razend kwaad en willen u vermoorden omdat u zwanger geraakte van een man waarmee u niet getrouwd bent, en zo de familie tot schaamte hebt gebracht (NPO2 p.29). Verder is het des te frappant, dat wanneer uw vriendin S. vanuit België naar Soedan reisde en van de gelegenheid gebruikt maakt om voor u documenten op te halen bij uw familie, dat S. vervolgens nogmaals aan uw moeder bevestigt dat u wel degelijk zwanger was buiten het huwelijk (NPO2 p.5-6).

Niet alleen kwam uw eigen familie het nieuws van uw zwangerschap te weten via een opeenstapeling van toevalligheden, ook in de bredere gemeenschap geraakte het nieuws 'per ongeluk' bekend. Ook hier heeft u allerm minst een aannemelijke uitleg voor. Een buitenechtelijke zwangerschap kan immers volgens u op manifeste wijze de eer en reputatie van de familie schaden. Zo verklaart u "enerzijds heb ik de naam van de familie tot schaamte gebracht van het probleem met de meisjes, en anderzijds werd ik buitenhuwelijk zwanger. Buiten dat ik een baby kreeg of niet, aangezien dat ik met een man woon zonder huwelijk dan is het een grote eerschending bij hen" (NPO2 p.30). Er kan dan ook verwacht worden, dat zelfs indien uw moeder en broers per ongeluk op de hoogte geraken van uw zwangerschap, dat ze er ten minste alles aandoen om dit 'beschamende' nieuws binnen de familie te houden, en op die manier de reputatie van de familie zo intact mogelijk te houden. U verklaarde echter dat ondertussen iedereen er van weet in Soedan, want "je kan moeilijk zo iets verbergen". Nochtans speelde uw hele zwangerschap en miskraam zich af in België, ver weg van de gemeenschap en familie in Soedan, en kwam er door het feit dat u een miskraam had nooit effectief een baby. Uw verklaring dat iedereen er van weet "via via via", is dan ook allerm minst overtuigend (NPO2 p.30).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat eermoorden, met voorbedachte rade, zoals het door u beschreven plan van uw broer A. om naar Europa te komen en u te vermoorden (NPO1 p.26), allerm minst gebruikelijk zijn in Soedan omdat het doden van de persoon in kwestie de eer van de familie toch niet kan 'schoonwassen' (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uit een diepgaande studie uitgevoerd door de Arab Barometer research network voor BBC News Arabic blijkt dat eermoorden slechts door 14 procent van de Soedanezen acceptabel wordt bevonden (zie landeninfo 'no honour in murder'). Verder blijkt uit het Noorse rapport "Sudan – Honour, freedom of movement and violence against women" van 5 september 2014 (toegevoegd aan het administratief dossier) dat hoewel het niet ongebruikelijk is dat mannelijke familieleden met geweld kunnen reageren, in het bijzonder in het heetst van de strijd, wanneer ze ontdekken dat een ongehuwde vrouw die thuis woont zich heeft gedragen op een manier die tot schande kan leiden.

Het anderzijds cruciaal is dat de schande niet bekend geraakt buiten de familie, aangezien dit op zichzelf de familiereputatie kan schaden. Verder wordt in het rapport aangegeven dat zulk een geweld tot niets positief kan leiden voor de reputatie van de familie in een Soedanese context. Ook wordt benadrukt dat het geweld de eerschande niet kan verkleinen of doen verdwijnen, noch dat er in de maatschappij een verwachting is dat er een gewelddadige reactie moet zijn. In het rapport wordt vermeld dat eermoorden ongewoon zijn in Soedan en dat zulk een ernstig gebruik van geweld niet bijdraagt aan het herstellen van de reputatie van de familie van de vrouw in kwestie. Bijgevolg is het verwacht dat zulke eermoorden meestal passiemoorden zijn, die niet worden gepland.

In tegenstelling tot de informatie ter beschikking tot het CGVS verklaart u dat het in uw familie en stam wel gebruikelijk is (NPO2 p.30). Wanneer u wordt gevraagd naar concrete situaties in uw omgeving waarbij een vrouw werd gedood voor de eer van de familie, verwijst u enkel naar de artikels met betrekking tot eerkwesties in de Arabische wereld die u hebt neergelegd. U kan daarentegen geen enkel concreet voorbeeld opnoemen uit uw persoonlijke omgeving (NPO2 p.30).

Wat betreft de door u neergelegde artikelen, dient te worden vastgesteld dat slechts 2 artikels (artikel Sudaress dd. 05/10/2009 en artikel Alarab.co.uk dd. 27/10/2018) de kwestie van eermoord betreffen. De artikelen van Emirates Leaks dd. 04/06/2020, Wikipedia over prostitutie in de VAE, Fox Arabic magazine dd. 20/10/2019, en Alkaleejonline dd. 28/11/2019 gaan over prostitutie en sekshandel in de Emiraten en hebben als dusdanig geen betrekking op de situatie rond uw buitenechtelijke zwangerschap.

Wat betreft de artikels over eermoord, heeft enkel het artikel van Sudaress specifiek betrekking op Soedan. Het artikel van Alarab.co.uk gaat over de situatie van eerwraak in de bredere Arabische wereld, in het bijzonder landen zoals Syrië, Jordanië, Pakistan. In dit laatste artikel wordt Soedan slechts éénmaal vermeld. Er staat "In Soedan is het aantal eerwraakmisdriven beangstigend gestegen. Een bron zei dat eerwraak een van de bekendste misdaden is en dat het een van de weinige misdrijven is die niet sterk worden afgekeurd, en wellicht niet worden afgekeurd, het deel van degenen rondom de moordenaar en de moordenaar. Integendeel, in veel gevallen zijn deze misdaden een bron van trots en herhaling. Er wordt niet alleen rekening gehouden met de persoon van de moordenaar, maar ook met zijn familie." (zie artikel Alarab.co.uk) De uitspraak dat het aantal eerwraakmisdriven in Soedan zou zijn stijgen, wordt echter nergens in het artikel ondersteund met concrete cijfers, aldus krijgen we op basis van dit artikel geen zicht op de concrete en werkelijke situatie, laat staan dat we een idee hebben van het algemene percentage eermoorden ten opzichte van de gehele bevolking. Ook de bron waar naar wordt verwezen ("een bron zei...") wordt nergens vermeld. Het artikel van Sudaress vermeldt enkele anekdotische verhalen van zogenaamde eermoorden in Soedan. Uit het artikel blijkt echter dat deze moorden doorgaans 'in the heat of the moment' gebeurden en bovendien veroordeeld worden door de maatschappij. **Verder dient te worden opgemerkt dat zelfs al legt u enkele voorbeelden van eermoord in Soedan neer, uit onze informatie van verschillende objectieve en neutrale bronnen blijkt dat eermoord in Soedan niet gebruikelijk is, laat staan dat het in een progressieve familie zoals de uwe zou worden toegepast. Deze weinig onderbouwde, anekdotische artikelen zijn dan ook allerminst voldoende om de conclusies en vaststellingen van het objectief onderzoek zoals uiteengezet in onder andere het Noorse rapport tegen te gaan, noch om uw reeds ongeloofwaardig bevonden relaas recht te trekken.**

Wat betreft de door u neergelegde Soedanese identiteitskaart en paspoort met visum voor Spanje, uw reisoverzicht van Khartoem tot Madrid, de factuur van Holiday Inn Madrid, de brief van ONGC met onderwerp 'jaarlijks verlof' dd. 09/09/2018, de twee referentiebrieven van ONGC dd. 19/09/2017 en 15/09/2013, de drie certificaten van appreciatie van ONGC en foto, de kopie van een boeking confirmatie van een hostel in Londen dd. 08/09/2018, het certificaat van de Sudan University dd.17/02/2007, het certificaat/diploma van de Al Neelan University dd. 31/10/2017, de referentiebrieven van uw voormalige job bij New Industries Co., het rapport van uw Bachelor op de Sudan University dd. 19/02/2004, het rapport van uw Master op de Al Neelan University dd. 30/06/2015, het attest van waardering dd. 23/03/2008, en de foto van een cursus bij ONGC dd. 12/03/2012, dient te worden vastgesteld dat deze documenten louter betrekking hebben op uw identiteit, uw reisroute en uw universitaire en professionele carrière. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw scholing en jobs, die hier niet ter discussie staan.

Ook de kopie van de Belgische identiteitskaart van uw partner S. bevat enkel persoonsgegevens, die hier niet ter discussie staan.

Wat betreft het door u neergelegde medische attest van het hospitaal in Jazira Island dd. 10/08/2018, dient te worden vastgesteld dat het attest enkel verklaart dat u op 07/08/2018 naar het ziekenhuis

kwam, dat u een zenuwzinking had en dat u gedurende 48 uur behandeld werd. Er wordt nergens vermeld welke omstandigheden tot deze zenuwzinking hebben geleid, noch wordt er vermeld dat u een wurgpoging zou hebben meegemaakt. Dit attest kan dan ook uw reeds ongeloofwaardig bevonden relaas op dit punt niet herstellen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u van dit medisch attest geen origineel hebt neergelegd, maar enkel een foto. De bewijswaarde van dit document is dan ook gering.

Wat betreft de vier foto's die u per email hebt neergelegd en waarover u verklaart dat ze de verwondingen aan uw hals, gezicht en hand afbeelden die u hebt opgelopen tijdens de wurgpoging van uw broer A. op 6 augustus 2018 (NPO2 p.9), dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat er werd afgebeeld. Bovendien is uit de betreffende foto's niet op te maken waar of wanneer ze werden getrokken. Ook zijn de foto's zodanig in close-up dat het zelfs niet vast te stellen is of het effectief u betreft. Deze foto's kunnen dan ook niet als een afdoende bewijs worden beschouwd van uw relaas.

Wat de door u neergelegde nieuwsartikelen over prostitutie en mensenhandel in de Emiraten dient te worden opgemerkt dat deze artikelen uw persoonlijke problemen niet aantoon, maar louter de algemene situatie van prostitutie en sekshandel in de Emiraten.

Wat betreft de medische documenten in België, zoals de facturen van hospitalisatie van het UZ Gent dd. 05/03/2019, het document met betrekking tot chronische sinusitis en medicatie die u hiervoor neemt dd. 30/10/2020, de screenshots van bewijzen van afspraken bij de vrouwenkliniek en seksuologie UZ Gent, en het bewijs van de zwangerschap dd. 26/12/2018, kan worden opgemerkt dat deze document hoogstens aantonen dat u in België effectief kortstondig zwanger was, en dat u in België een tijd gehospitaliseerd was, volgens uw verklaringen in het kader van uw miskraamoperatie, hetgeen hier niet ter discussie staat. Wat betreft de vermelding in het medisch attest dd. 21/01/2021 dat u zou leiden aan PTSD, dient te worden opgemerkt dat dit slechts een zeer summiere vermelding betreft die nergens wordt onderbouwd met een omstandige omschrijving van de symptomen, noch is er een concrete diagnose, gebaseerd op uitvoerige psychologische of psychiatrische rapporten. Het kan dus door het CGVS niet beoordeeld worden in welke mate PTSD uw toestand en verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud had kunnen beïnvloeden. Ten tweede moet hierbij worden opgemerkt, dat u zowel tijdens het interview op de DVZ, als tijdens uw persoonlijk onderhoud van 19/11/2020 en 10/03/2021 op het CGVS, gestructureerde en duidelijke verklaringen kon afleggen, en in staat was gedetailleerde informatie over uzelf en uw leven te reproduceren. Het neergelegde medische attest, met de loutere vermelding van PTSD kunnen dan ook geen verschuiving bieden voor de manifeste lacunes in de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

- Schending van het artikel 1 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 48/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 48/7 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 57/1 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 57/6 van de Vreemdelingenwet ;

- Schending van de rechten van het kind zoals onder meer opgenomen in het art. 22bis van de Grondwet en in het artikel 24 van het EU Handvest ;
- Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel."

Verzoekster ontwikkelt dit middel als volgt:

"5.2. MOTIEVEN

- 5.2.1. Beginselen behoorlijk bestuur en de samenwerkingsplicht [...]

- 5.2.2. Kwetsbaar profiel

Omwille van de genderspecifieke issues, met name de buitenechtelijke zwangerschap en de seksuologische problemen (omwille van de besnijdenis van verzoekster) erkent het CGVS dat verzoekster een bepaalde kwetsbaarheid heeft.

Omwille van die redenen riep het CGVS verzoekster toch opnieuw op en voorzag men een vrouwelijke tolk tijdens het derde interview nadat zij haar tweede interview niet kon doen met een mannelijke tolk.

Doch moet er worden opgemerkt dat er niet enkel een beoordeling dient gemaakt te worden inzake de procedure procedurele noden maar met de geschetste elementen van kwetsbaarheid dient ook rekening gehouden te worden bij de beoordeling ten gronde.

In dit opzicht wenst verzoekster graag te wijzen op het arrest 245.271 van de RvV waarin de weigeringsbeslissing van het CGVS werd vernietigd omwille van het gegeven dat de CGVS niet voldoende rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid bij het beoordelingen van de verklaringen van de verzoekster om internationale bescherming in kwestie.

Verzoekster heeft duidelijk nood aan psychologische hulp en heeft het psychisch zeer moeilijk.

Ze heeft dan ook recentelijk haar zwangerschap moeten onderbreken. Haar kindje zat levenloos in de baarmoeder en diende operatief verwijderd te worden.

Zij heeft daarenboven onophoudende pijn vanwege het gegeven dat zij de ergste vorm van besnijdenis heeft moeten doorstaan.

Zij heeft duidelijk verklaard het uitermate moeilijk te hebben ;

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Verzoekster zat ten tijde van het interview - en zit nog steeds - in een diep dal.

Zij zocht dan ook hiertoe contact met GAMS (Belgische organisatie slachtoffers besnijdenis & seksueel geweld) en legde hiervan de nodige bewijzen voor.

Ze geeft aan het uitermate moeilijk te hebben omwille van het gegeven dat ze een miskraam heeft gehad meer de besnijdenis. Het was een uiterst pijnlijke en traumatische ervaring.

De verzoekster geeft aan behoefte te hebben aan medische zorg en hulp.

Intussen verblijft verzoekster dan ook in het centrum van het Rode Kruis te Eeklo zo de gepaste zorgen te kunnen krijgen.

Het CGVS heeft onvoldoende rekening gehouden met het kwetsbaar profiel van verzoekster als "alleenstaande" (ongehuwde) moslima wie besneden, een onderbroken zwangerschap heeft gehad en psychologische hulp nodig heeft bij het beoordelen van haar relaas.

De beslissing mankeert de nodige zorgvuldigheid en is niet redelijk te noemen.

5.2.3. Ten gronde : de vluchtelingenstatus

5.2.3.1. Ten algemene titel

[...]

5.2.3.2. Voorgaande opmerking

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verzoekster maar 2 keer werd verhoord bij het CGVS, in totaal zo'n 8 uur lang.

Er werden doorheen de interviews vaak dezelfde vragen gesteld.

Doch op géén enkel punt is de verzoekster niet consequent geweest, op géén enkele vraag heeft de verzoekster inconsistent geantwoord.

Verzoekster moet het voordeel van de twijfel krijgen wanneer de verklaringen coherent en waarschijnlijk zijn en niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten (Hataway en Foster, 'The law of refugee status', 2014).

5.2.3.3. De zogenaamde ongeloofwaardigheden

o Omtrent de reisprocedures

A)

Het CGVS stelt vast dat de vast dat verzoekster niet goed op de hoogte zou zijn van de vereisten om naar de Verenigde Arabische Emiraten te reizen.

Vooreerst acht het CGVS het vreemd dat de verzoekster een toeristenvisum boekte voor de meisjes aangezien er volgens de landeninformatie niet mag gewerkt worden met een dergelijk visum in de Arabische Emiraten.

Verzoekster gaf echter een verklaring hiervoor: ze moesten de meisjes eerst naar hinder krijgen en ze zouden ter plaatse aan werk kunnen geraken daar. Achteraf bleek de reden ook duidelijk: verzoekster vreest dat het om illegaal werk ging.

Dit kan perfect kaderen in de malafide praktijken van F.. Mensensmokkel blijft dan ook een zeer groot probleem in Sudan:

[citaat uit internetartikel]

Zie hieromtrent eveneens: [url]

Niettemin hoopte verzoekster vluchtelingen uit het Zuid-Soedan een beter leven te kunnen bieden.

Daarenboven acht het CGVS het vreemd dat verzoekster enkel het paspoort, verlofattest, vliegticket en visum moest voorleggen op de luchthaven.

Uit de voorgelegde landeninformatie zou immers tevens blijken dat er andere vragen worden gesteld.

Dat de verzoekster weldegelijk conform de voorgelegde landeninformatie heeft geantwoord.

Er staat dat volgende documenten voor een reisvisum vereist zijn: [...]

Zoals verzoekster aanhaalde betroffen het voornamelijk alleenstaande meerderjarige vrouwen. Zij konden dus geen documenten voorleggen omtrent hun echtgenoot want deze hadden ze niet!

Bovendien regelde verzoekster alles tot aan de luchthaven, ze regelde nog de taxi richting de luchthaven.

Wat er dan uiteindelijk nog werd gevraagd van informatie aan de meisjes kon zij dus ook niet weten.

Verzoekster verklaarde verder dat zij alles voor de paspoorten regelde en dat de visa door het agentschap werden geregeld.

Het CGVS poneert dat de verzoekster eerst zou gezegd hebben dat zij volledig zelf de visa regelde en naderhand post factum zou hebben verklaard dat het agentschap de visa regelde.

Nergens uit het gehoor blijkt echter dat de verzoekster heeft verklaard de visa volledig alleen te regelen

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Verder:

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Hieruit blijkt louter dat ze dat paspoorten verzamelde om de visa te regelen en dat ze ermee naar een reisagentschap ging.

Hieruit kan men afleiden dat verzoekster toen al, in het eerste interview, verklaarde dat het reisagentschap effectief betrokken was in het regelen van de visa.

Het betreft helemaal geen post factum verklaring zoals het CGVS ten onrechte voorhoudt.

Daarenboven haalt het CGVS nog aan dat de meisjes zouden moeten vergezeld worden door familieleden en niet alleen kunnen reizen.

Niettemin blijkt uit de landeninformatie dat alleenstaande vrouwen ook kunnen reizen naar de Emiraten zonder dat een familielid hun vergezeld wanneer het gaat om een reistrip of een business trip. Meiden en vrouwen onder de 25 worden meestal wel geacht te worden vergezeld door een familielid.

Het CGVS houdt voor dat de verzoekster niet op de hoogte was dat jonge vrouwen niet alleen naar de Emiraten kunnen reizen.

Doch, vooreerst vertelde verzoekster dat ze gewoon de taxi regelde en dat de broer meeding wellicht tot in de luchthaven. Dit was een eigen veronderstelling waar de verzoekster niet zeker van was. Ze heeft niet gezegd dat dat het niet kon dat de familieleden niet meedingen.

Daarnaast en belangrijk: de landeninformatie gaat over vrouwen beneden de 25 jaar die moeten vergezeld worden (in sommige gevallen 30 jaar).

Dat de verzoekster steeds heeft verklaard dat het in casu ging over vrouwen ouder van 25 jaar!

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

De landeninfo handelt over een andere leeftijdscategorie!

De verklaringen van verzoekster zijn weldegelijk níét in strijd met de voorgelegde informatie. Het CGVS is uiterst onder zorgvuldig en trekt verkeerde conclusies.

B)

Een tweede hoofdargument van het CGVS handelt over het gegeven dat de verzoekster weinig informatie kent over de vrouwen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoekster enorm bang is voor eerwraak zoals doorheen de interviews is gebleken.

Zij vroeg in het eerste interview of de tolk even naar buiten kon en durfde niet alles te zeggen in zijn bijzijn, in het tweede interview durfde ze geen bijkomende verklaringen meer te doen met bijstand van de tolk van Soedanese origine.

Verzoekster is rationeel maar bijzonder angstig dat een andere Soedanees van een andere stam zaken zou te weten komen en dit op zijn buurt zou doorgeven.

Omdat verzoekster psychisch zeer zwak is momenteel, en ook in België een traumatische ervaring heeft opgedaan is zij uitermate angstig en op dit punt misschien zelf irrationeel.

Wellicht weet verzoekster iets meer informatie hierover maar was zij te bang om dit te delen.

Een andere verklaring is dat zij mogelijks de gezichten en de namen van de vrouwen heeft proberen te verdringen toen zij te weten kwam wat er gaande was.

Verzoekster heeft immers een enorm schuldgevoel.

Verzoekster geeft aan zelf geen seksueel genot te kunnen hebben en pijn te ervaren omdat ze steeds denkt aan wat er met die meisjes moet gebeurd zijn (pag 28 NPO I).

C)

Daarnaast acht het CGVS het vreemd dat de verzoekster omtrent de reisprocedures geen stukken kan voorleggen.

Verzoekster diende na het incident in allerijl te vluchten.

Overigens kregen de meisjes hun originele visa, paspoorten en verlof attesten mee. Daarenboven is Soedan geenszins een volledig ontwikkeld digitaal of technologisch land. Het is niet alsof verzoekster alles op haar One drive of Icloud had staan...

Wellicht wou F.a daarenboven eveneens zo weinig mogelijk sporen na laten.

Dat verzoekster bepaalde documenten niet kan voorleggen kan haar niet verweten worden.

Zij heeft zoveel mogelijk relevante stukken aan haar relaas toegevoegd binnen haar mogelijkheden.

Ze heeft ten volle haar medewerking verleend.

Veel delen van het relaas werden weldegelijk onderbouwd met documenten: [...]

Aan de echtheid van de documenten wordt op zich meestal niet getwijfeld.

Dat dit aantoonst dat verzoekster op veel punten zonder twijfel de waarheid spreekt gezien deze worden bijgetreden door niet betwiste documenten.

Er wordt in feite amper onderzoek verricht naar de documenten, doch zijn ze bijna allemaal geen voorwerp van enige betwisting (zie verder).

Verzoekster dient dan ook als geloofwaardig te worden beschouwd.

D)

Verzoekster wenst nog op te merken dat indien zij een relaas zou verzinnen zij nooit een dergelijk "onsympathiek" verhaal uit de mouw zou schudden.

o Omtrent de verwekking van een buitenechtelijk kind

Het CGVS vindt het tevens niet geloofwaardig dat de verzoekster het slachtoffer kan worden van eerwraak, dat zij een gegronde vrees hiertoe heeft, omwille van het feit dat zij zwanger was van een buitenechtelijk kind.

Niettemin moet vooreerst worden vastgesteld dat het CGVS er niet aan twijfelt dat verzoekster zwanger was van een niet huwelijks kindje en dat zij dus geloofwaardig is op dit punt.

Er moet worden nagegaan of de vrees van verzoekster gegronde is in het licht van de objectieve landen informatie, rekening houdende met het specifieke en kwetsbare profiel van de verzoekster.

Vooreerst: eerwraak werd reeds meermaals aanvaard om de vluchtelingenstatus (zie o.a. RVV 06.11.2008, RVV 04.01.2006, RVV 4.06.2006, RVV 08.11.2006) dan wel de subsidiaire bescherming onder art. 48/4 § 2 b (RVV 14.03.2008, RVV 2.09.2008) (zie verder) toe te kennen.

Uit de voorgelegde informatie door het CGVS zelf verstrekt blijkt dat vrouwen wie zwanger worden zonder getrouwd te zijn veruit bij meeste Sudanese families zal leiden tot krenking van de eer van de familie:

[citaat uit document 9 administratief dossier 'Sudan: Honour, freedom of movement and violence against women']

Volgens hetzelfde rapport zijn de daden van vervolging onder meer: geweld, eermoord, gedwongen huwelijk e.d.m.

Dat de verklaringen van verzoekster in rechte lijn liggen met dit rapport. Dat verzoekster terecht een angst koestert.

Er mag dan ook niet vergeten worden dat verzoekster reeds het slachtoffer is geworden van een daad van vervolging door haar familie: ze is besneden geworden door haar zogenaamd "progressieve" familie - zoals het CGVS voorhoudt.

De besnijdenis an sich wordt niet betwist door het CGVS.

Dit blijkt ook uit de medische stukken en het feit dat verzoekster geregistreerd is bij GAMS.

Dat dit weldegelijk aantoont dat de verklaringen van verzoekster over haar vrees, haar familie en de stam niet uit de lucht gegrepen zijn maar waarheid bezitten.

Dit is het ultieme bewijs dat de familie weldegelijk traditioneel en conservatief is in tegenstelling tot wat het CGVS tracht te beweren.

Het CGVS probeert te poneren aan de hand van minder prominente zaken dat de stam niet conservatief zou zijn en dat de vrees van verzoekster dus niet gegrond is ;

A)

Zo stelt het CGVS vast dat mocht de stam zo belangrijk zijn, de verzoekster zou moeten herinneren van welke stam de mannen waren die haar een huwelijksaanzoek hebben gedaan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoekster intussen 43 jaar oud is.

Zij praat over huwelijksaanzoeken van jaren en zelfs decennia terug.

Zij bevestigt met klem dat de mannen van een andere stam zijn en kan met zekerheid zeggen over twee mannen tot welke stam zij specifiek behoorden, van de andere mannen kent zij de oorsprongsregio.

Dat verzoekster niet alle stammen specifiek kon opnoemen dient dan ook in deze context te worden gekaderd.

B)

Verzoekster zou verder lichtzinnig hebben omgesprongen met het vermelden van haar buitenechtelijke zwangerschap t.a.v. de familie.

Toen de operatie gepland stond om de levenloze baby te verwijderen heeft verzoekster inderdaad haar zus, met wie ze een goede band had, in vertrouwen genomen.

Het CGVS lijkt niet te begrijpen dat dit een enorm moeilijke periode was voor de verzoekster. Ze is alleen in België zonder een echt netwerk noch enige familie. Een miskraam kan voor een vrouw een bijzondere emotionele ervaring zijn meer het feit dat de verzoekster alleen aan de andere kant van de wereld zit.

In een zwak moment heeft zij inderdaad gezegd aan haar zus wat er aan de hand was. Verzoekster beleeft een moeilijke periode en is bijzonder kwetsbaar. Ze was bang voor de operatie. Ze is psychisch niet stabiel op heden.

Dit is menselijk.

Verzoekster beseft uiteraard dat zij het beter niet gezegd had. De zus vertelde het inderdaad, ondanks de vertrouwensband, verder aan de familie.

Daarenboven vroeg de zus altijd naar het verblijf van verzoekster in België, zij wist dat verzoekster niet in een centrum zat. Verzoekster kon haar leven in België niet verbergen.

C)

Zelfs indien de familie niet op de hoogte zou zijn van wat er zich heeft afgespeeld in België dan nog zou verzoekster als alleenstaande kwetsbare vrouw een enorm risico lopen bij terugkeer.

Immers; een dergelijke operatie heeft impact op een vrouwenlichaam en al zeker wanneer de operatie dient te worden uitgevoerd op een vrouw wie besneden is in de hoogste graad.

Indien verzoekster een vrijwillig dan wel een gedwongen huwelijk zou (moeten) aangaan is het risico reëel dat bij de liefdesbedrijving er zou worden opgemerkt dat verzoekster géén maagd is en de impact van de operatie op de besneden geslachtsdelen zou kunnen ter kennis komen.

Dat uit de voorgelegde informatie duidelijk blijkt dat dit een enorm probleem is in de Soedaneese maatschappij en dat verzoekster terug sturen haar zou blootstellen en verschillende daden van vervolging waaronder geweld, eerwraak of zelfs eremoord.

Verzoekster haar vrees in hoe dan ook gegrond.

Het CGVS is onredelijk en laat na een zorgvuldige beoordeling te maken.

D)

Alwaar het CGVS nog poneert dat "maar 14 procent" van de Soedanezen eremoord acceptabel vindt en dat eremoord in Soedan niet zo gebruikelijk is, moet worden opgemerkt dat ook bijvoorbeeld geweld van familieleden tegen verzoekster omwille van haar profiel op zich een daad van vervolging uitmaakt in de zin van de Vluchtelingenconventie (zie bijvoorbeeld RvV 08.03.2016, geweld door de schoonbroer).

Verzoekster hoeft niet perse het slachtoffer te worden van een eremoord om aan de criteria voor een toekenning van een statuut te voldoen!

Verzoekster vreest immers niet enkel moord maar ook geweld, wraak, uitsluiting en andere gevolgen die zich kunnen voordoen omwille van haar buitenechtelijke zwangerschap en de maatschappelijke en familiale opinie hieromtrent.

5.2.3.4. Aangebrachte en bijkomende documenten

o Beoordeling van de aangebrachte documenten

Er dient te worden opgemerkt dat de verweerster bizarre maatstaven heeft genomen om de geloofwaardigheid van de verzoekster te beoordelen.

In eerste instantie moeten de voorgelegde documenten worden onderzocht om de geloofwaardigheid van verzoekster te kunnen beoordelen.

Het CGVS gaat echter omgekeerd te werk.

Verzoekster heeft verschillende bewijsstukken voorgelegd in het kader van het asielverzoek.

Het CGVS maakt een fout te stellen dat het medisch attest en de foto's weinig bewijswaarde zouden hebben omdat het een niet geloofwaardig relaas ondersteunt.

Verzoekster wenst erop te wijzen dat een document niet alle bewijswaarde mag ontnemen als het een zogenaamd niet geloofwaardig relaas ondersteunt vermits in het andere geval elk document nutteloos is indien niet onderzocht wordt of de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas kan worden hersteld (RVV 29.01.01.2013 en RVV 18.05.2016).

De verzoekster is geloofwaardig en haar relaas wordt onderbouwd met bewijskrachtige documenten! De echtheid van de documenten worden grosso modo niet betwist!

Daarnaast worden de voorgelegde nieuwsberichten worden geponeerd als niet relevant.

Niettemin gaan de artikelen over het lot van anderen in een gelijkaardige situatie.

Dit is volgens Hataway en Foster één van de belangrijke beoordelingsmaatstaven.

Een deel van de artikelen dat het CGVS zelf gebruikt zijn zeker niet uit een meer betrouwbare bron. Het CGVS verwijst zelf naar artikelen uit ongekende websites zonder echte bronverwijzing zoals het artikel van 'Dailyhawker'.

De term een gegronde vrees voor vervolging bevat naast een subjectief element ook een objectief element. Het objectieve element is doorslaggevend en leidt er toe dat de vrees moet gegronde en redelijk zijn en kunnen worden verklaard aan de hand van objectieve gegevens (Hataway en Foster, 'The law of refugee status', 2014).

Objectieve gegevens zijn onder meer: de algemene toestand in het land van herkomst; het lot van familieleden ; het lot van andere personen in een gelijkaardige situatie.

Met de artikelen toont verzoekster het lot van een personen aan in herkomst land aan met 'gelijkaardige' problemen - tevens relevant voor het objectief element van de vrees van verzoekster. Met de voorgelegde artikelen staat verzoekster weldegelijk haar vrees.

Ook de door het CGVS aangebrachte landeninformatie moet de gegrondheid van verzoeksters vrees kracht bij zetten.

Het CGVS is niet zorgvuldig te noemen en heeft de voorgelegde documenten en de objectieve landeninformatie onvoldoende onderzocht.

5.2.3. Art. 48/7 Vw.

In haar beslissing t.a.v. verzoekster vergeeft het CGVS de rol van art. 48/7 Vw. ter zake.

Het CGVS gaat steeds uit van een ongeloofwaardigheid in hoofde verzoekster zelfs in het kader van haar vrees eerwraak maar in se moet de bewijslast in zijn geval worden omgekeerd ingevolge art. 48/7 Vw.

Er geldt een vermoeden dat verzoekster erkend moet worden als vluchteling of recht heeft op subsidiaire bescherming tot bewijs van tegendeel vermits verzoekster reeds werd besneden.

Immers, besnijdenis werd reeds meermaals aanvaard als een daad van vervolging ter toekenning voor een beschermingsstatuut.

Verzoekster werd op dat moment blootgesteld aan een daad van vervolging (minstens ernstige schade) in het land van herkomst. De voorwaarde 'in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade' is dus voldaan.

De houding van het CGVS, en de wijze van de beoordeling van het verzoek is bijgevolg verkeerd en schendt art. 48/7 Vw.

5.2.4. Subsidiaire bescherming

o Ten algemene titel

[...]

o Artikel 48/4 §2 b) Vw

Het CGVS gaat onzorgvuldig te werk al waar zij nalaat de situatie van de verzoekster niet te toetsen aan artikel 48/4 §2 b) Vw.

In de rechtspraak werd wraak immers meermaals aanvaard om subsidiaire bescherming onder vermeld lid toe te kennen (zie onder meer RVV 02.09.008, 27.05.2013).

Daarenboven, wordt een groot deel van het relaas van verzoekster niet betwist: het CGVS twijfelt er niet aan dat verzoekster een buitenhuwelijks zwanger was en dat de Soedanese maatschappij bepaalde conservatieve waarden en tradities bezit.

In een dergelijk geval moet ook artikel 48/4 §2 b) Vw worden onderzocht!

In een gelijkaardige zaak oordeelde Uw Zetel immers dat er een risico kan bestaan voor een alleenstaande moeder met een buitenhuwelijks kind in bepaalde landen/regio's (zie RVV 12.01.2018).

Uw zetel oordeelde met zijn arrest dd. 26.06.2015 als volgt: [...]

De betrokkene verkreeg de subsidiaire bescherming toegekend.

Dat een dergelijk onderzoek in casu niet werd gevoerd niettegenstaande vermelde rechtspraak.

Verzoekster heeft niettemin aangetoond dat zij minstens weldegelijk een reëel risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar het land van herkomst.

Verzoekster dient minstens de subsidiaire bescherming te worden toegekend."

2.2. Bij aanvullende nota van 8 september 2021 voegt verzoekster "Attest psychologische begeleiding dd. 05.08.2021" en "Medisch getuigschrift dd. 05.08.2021".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan uit vrees voor problemen met familieleden van de meisjes voor wie zij reisprocedures naar de Emiraten regelde.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoeksters relaas dienaangaande, gelet op het volgende:

- Verzoeksters verklaringen over hoe zij de reisprocedures voor de meisjes regelde, stroken niet met de landeninformatie in het administratief dossier. Zo verklaarde verzoekster dat de meisjes naar de Emiraten reisden om er te werken, maar ook dat ze met een toeristenvisum gingen (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 19 november 2020, p. 20; 10 maart 2021, p. 24) terwijl uit de informatie blijkt dat er hiervoor een ander type visa nodig is. De stelling in het verzoekschrift dat de meisjes eerst ginder moesten geraken en dan ter plaatse werk zouden zoeken, toont niet aan dat dit mogelijk zou zijn met een toeristenvisum. Verder vertelde verzoekster dat zij alleen het paspoort en verlofattest nodig had om de visa aan te vragen (notities, 10 maart 2021, p. 22), terwijl er ook gegevens met betrekking tot de burgerlijke stand van de meisjes en gegevens over hun familie gevraagd worden. Dat het "voornamelijk" alleenstaande meerderjarige vrouwen waren die dus geen documenten konden voorleggen omtrent hun echtgenoten, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, verklaart niet waarom verzoekster ook in het ongewisse was over het feit dat er op de visumapplicatie gevraagd wordt naar de namen van de ouders. Bovendien noemt de informatie die verzoekster in het verzoekschrift aanhaalt ook de "No Objection Certificate" voor elke vrouwelijke reiziger, afgeleverd door de echtgenoot of ouders, maar maakt verzoekster hiervan ook geen enkele melding toen zij gehoord werd. Bovendien bleek verzoekster ook volledig onwetend over de vereiste van een sponsor voor het aanvragen van een inreisvisum (notities 10 maart 2021, p. 25), nochtans essentieel voor de toekenning ervan. Verzoekster bleek evenmin op de hoogte van het feit dat vrouwen onder de 25 jaar (en in sommige gevallen onder de 30 jaar) niet alleen naar de Emiraten mogen reizen maar vergezeld moeten worden van hun vader of echtgenoot. Waar in het verzoekschrift wordt gewezen op haar verklaring tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat de vrouwen "eind de 20, begin de 30" waren (notities 19 november 2020, p. 20), dient te worden opgemerkt dat verzoekster tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat de vrouwen "tussen 20 en 30" jaar oud waren (notities 10 maart 2021, p. 23). Verzoeksters wisselende verklaringen over de leeftijd van de vrouwen en haar beweringen dat de meisjes niet vergezeld werden, wijst erop dat zij zich niet bewust was van het feit dat vrouwen onder de 25 jaar niet alleen naar Dubai mogen reizen. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd zij gevraagd of jonge vrouwen niet vergezeld moeten worden als ze reizen naar de Emiraten, maar antwoordde verzoekster simpelweg en verkeerdelijk "nee" (notities 10 maart 2021). Dat verzoekster onwetend was over een dergelijke voorwaarde is uiteraard geheel onaannemelijk indien zij werkelijk negen keer een reis voor een jonge vrouw regelde en desgevallend moest nagaan of ze omwille van hun leeftijd vergezeld moesten worden of niet. De argumentatie in het verzoekschrift dat zij ook tijdens het eerste onderhoud verklaarde dat zij de visa niet volledig alleen regelde en dat het reisagentschap effectief betrokken was in het regelen van de visa, strookt geenszins met haar andere verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, waar zij meermaals uitdrukkelijk aangaf dat er niemand anders betrokken was bij de regelingen van de visa, behalve verzoekster en haar vriendin (notities 19 november 2020, p. 19, 21).

Alleszins kan uit de door verzoekster geschetste gang van zaken enkel blijken dat zij geenszins bekend is met de betrokkenheid bij het regelen van toeristenvisa en reizen naar de Emiraten, laat staan dat zij deze hele procedure negen keer doorliep voor negen verschillende vrouwen.

- Verzoekster bleek verder onaannemelijk onwetend over de meisjes waarvoor zij de reizen regelde. Verzoekster kent hun achtergrond niet, zij kan slechts één voornaam noemen, zij heeft geen weet van hun precieze herkomst en zij kent ook geen namen van hun familieleden, hoewel deze laatste verzoeksters beweerde vervolgers zouden zijn (notities 19 november 2020, p. 19-22, 27). Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster “wellicht” meer informatie weet maar te bang was om dit te delen of dat een andere verklaring is dat zij “mogelijks” de gezichten en namen van de vrouwen heeft proberen verdringen uit schuldgevoel, kan enkel worden vastgesteld dat dit *post factum* opgeworpen en loutere hypothetische bedenkingen zijn van de advocaat, wat verzoeksters gehele onwetendheid niet kan verklaren. Verzoekster verklaarde dat haar familie werd aangevallen door familieleden van de meisjes en dat haar broer A. ingevolge deze aanval fysiek werd gekwetst; het is derhalve geenszins aannemelijk dat zij geen nadere duiding kan geven omtrent deze meisjes.
- Verzoekster legt daarenboven geen enkel stuk voor ter staving van de organisatie van de reizen voor deze negen vrouwen, terwijl dit logischerwijze een papieren en/of digitaal spoor zou hebben achtergelaten. De stellingen in het verzoekschrift dat verzoekster na het incident in allerijl diende te vluchten en dat Soedan geenszins een volledig ontwikkeld digitaal of technologisch land is, kunnen niet overtuigen. Verzoekster legt immers talrijke andere Soedanese stukken voor die verzoekster kennelijk wél heeft kunnen verkrijgen ondanks haar plotse “vlucht” en ondanks de ongestaafde bewering dat Soedan geen volledig ontwikkeld digitaal of technologisch land is. Zo legde zij documenten neer betreffende haar identiteit, studies, werk, opname in het ziekenhuis in Jazira Island en reisroute naar Europa, waaronder zelfs haar eigen elektronisch reisticket richting Europa, dat door hetzelfde reisagentschap werd afgegeven als hetgeen zij beweerdelijk gebruikte voor de meisjes. Verzoekster kan geen redelijke verklaring verschaffen voor het ontbreken van enig document aangaande de reisprocedures van de vrouwen. Het totaal gebrek aan bewijsstukken, terwijl dit wel verwacht kan worden, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas.

6. Verzoekster stelt tevens niet te kunnen terugkeren naar Soedan omdat zij in België zwanger raakte zonder getrouwd te zijn en haar conservatieve en traditionele familie haar hiervoor zou willen doden.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan dit asielmotief, gelet op wat volgt:

- Verzoekster verklaart dat haar familie streng-conservatief is omdat haar vader tot de Mahas-stam behoort. Zij voert aan dat deze stam onder meer de traditie heeft dat de Mahas enkel onder elkaar mogen trouwen en dat haar familie daarom niet toeliet dat verzoekster trouwde met mannen van een andere stam waarop zij verliefd was. Uit verzoeksters overige verklaringen blijkt echter dat haar vader, die tot de Mahas behoort, zelf trouwde met een vrouw van een andere stam, namelijk verzoeksters moeder die tot de Ja’aliya behoort (notities 19 november 2020, p. 7), alsook dat er nog dergelijke huwelijken tussen deze twee stammen plaatsvonden (notities 10 maart 2021, p. 15). Verder kan verzoekster weinig informatie geven over de vijf mannen waarop ze verliefd was maar waarmee ze van haar familie niet mocht trouwen omdat ze van een andere stam waren. Dat dit “jaren en zelfs decennia terug” gebeurde, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan haar onwetendheid niet verschonen aangezien verzoekster niet eens kon vertellen tot welke stammen al deze mannen behoorden (notities 10 maart 2021, p. 20-21), hoewel dit dé reden was voor de afwijzing door haar familie.
- Verzoekster vertelde verder dat haar broer A. heel dominant is en niet toelaat dat vrouwen werken (notities 10 maart 2021, p. 19). Dit strookt niet met verzoeksters overige verklaringen dat zij verschillende jobs uitoefende als accountant bij internationale bedrijven en dat ook haar zussen M., H. en Ha. jobs uitoefenen (notities 10 maart 2021, p. 17).
- Voorts blijkt dat verzoekster als alleenstaande vrouw de vrijheid kreeg om universitaire studies te volgen, om met vriendinnen op café en restaurant te gaan en om op zelf geregelde buitenlandse vakanties te gaan, zonder door een man vergezeld te worden (notities 10 maart 2021, p. 10, 18).
- Dat verzoeksters familie in werkelijkheid niet dermate conservatief is dat ze haar zouden doden omwille van een buitenhuwelijkse zwangerschap, blijkt nog uit de lichtzinnige wijze waarop

verzoekster en haar zus omsprongen met de informatie van haar zwangerschap en miskraamoperatie. Indien haar familie werkelijk zo conservatief en radicaal zijn, kan niet worden ingezien waarom verzoekster het risico zou nemen om met haar zus te spreken over de buitenhuwelijkse zwangerschap, terwijl haar familie dit anders niet had te weten gekomen, noch waarom die zus (die verzoekster vertrouwde) dit dan zou doorvertellen aan andere familieleden (notities 10 maart 2021, p. 28-29). Dat dit voor verzoekster een enorm moeilijke periode was, zoals wordt aangehaald in het verzoekschrift, kan dit risicovol gedrag niet verklaren.

- Ook het feit dat verzoeksters familie dit nieuws kennelijk naar buiten bracht in hun gemeenschap, waardoor iedereen nu zou weten dat verzoekster zwanger zou zijn geworden buiten het huwelijk (notities 10 maart 2021, p. 30), strookt niet met verzoeksters bewering dat zij hiermee de eer en reputatie van haar familie ter schande heeft gebracht, gezien de familie dit dan logischerwijze zou proberen stilhouden. Zo blijkt ook uit de informatie in het administratief dossier dat het voor families cruciaal is dat de schande niet bekend geraakt buiten de familie, teneinde de façade naar de buitenwereld toe te kunnen behouden.
- Verzoeksters verklaringen dat ermoorden gebruikelijk zijn in haar familie en stam (notities 10 maart 2021, p. 30) vinden geen weerslag in de informatie in het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt net dat ermoorden in Soedan niet gebruikelijk zijn. Volgens de informatie is er in de Soedanese maatschappij geen verwachting voor een dergelijke gewelddadige reactie om de reputatie van de familie te redden en kan een ermoord de eerschande hoe dan ook niet verkleinen of laten verdwijnen. Ook verzoekster zelf kan geen enkele andere concrete ermoord in haar persoonlijke omgeving noemen (notities 10 maart 2021, p. 30). Het feit dat de informatie in het administratief dossier aangeeft dat vrouwen die zwanger worden buiten het huwelijk de eer van hun familie krenken, toont het tegendeel niet aan. Waar in het verzoekschrift nog wordt gesteld dat verzoekster niet enkel moord vreest maar ook *“geweld, wraak, uitsluiting en andere gevolgen”* omwille van haar buitenhuwelijkse zwangerschap, dient te worden gewezen op voorgaande vaststellingen omtrent de beweerdte conservatieve houding van haar familie.
- Aangaande de door verzoekster bijgebrachte artikelen over ermoord, stelt de bestreden beslissing terecht: *“Wat betreft de artikels over eermoord, heeft enkel het artikel van Sudaress specifiek betrekking op Soedan. Het artikel van Alarab.co.uk gaat over de situatie van eerwraak in de bredere Arabische wereld, in het bijzonder landen zoals Syrië, Jordanië, Pakistan. In dit laatste artikel wordt Soedan slechts éénmaal vermeld. Er staat ‘In Soedan is het aantal eerwraakmisdrijven beangstigend gestegen. Een bron zei dat eerwraak een van de bekendste misdaden is en dat het een van de weinige misdrijven is die niet sterk worden afgekeurd, en wellicht niet worden afgekeurd, het deel van degenen rondom de moordenaar en de moordenaar. Integendeel, in veel gevallen zijn deze misdaden een bron van trots en herhaling. Er wordt niet alleen rekening gehouden met de persoon van de moordenaar, maar ook met zijn familie.”* (zie artikel Alarab.co.uk) De uitspraak dat het aantal eerwraakmisdrijven in Soedan zou zijn stijgen, wordt echter nergens in het artikel ondersteund met concrete cijfers, aldus krijgen we op basis van dit artikel geen zicht op de concrete en werkelijke situatie, laat staan dat we een idee hebben van het algemene percentage eermoorden ten opzichte van de gehele bevolking. Ook de bron waar naar wordt verwezen (*“een bron zei...”*) wordt nergens vermeld. Het artikel van Sudaress vermeldt enkele anekdotische verhalen van zogenaamde eermoorden in Soedan. Uit het artikel blijkt echter dat deze moorden doorgaans *‘in the heat of the moment’* gebeurden en bovendien veroordeeld worden door de maatschappij. **Verder dient te worden opgemerkt dat zelfs al legt u enkele voorbeelden van eermoord in Soedan neer, uit onze informatie van verschillende objectieve en neutrale bronnen blijkt dat eermoord in Soedan niet gebruikelijk is, laat staan dat het in een progressieve familie zoals de uwe zou worden toegepast. Deze weinig onderbouwde, anekdotische artikelen zijn dan ook allerminst voldoende om de conclusies en vaststellingen van het objectief onderzoek zoals uiteengezet in onder andere het Noorse rapport tegen te gaan, noch om uw reeds ongeloofwaardig bevonden relaas recht te trekken.** De stelling in het verzoekschrift dat verweerder zelf artikelen gebruikt die zeker niet uit een meer betrouwbare bron zijn en verwijst naar artikelen uit ongekende websites zonder echte bronverwijzing zoals het artikel van 'Dailyhawker', doet geen afbreuk aan het geheel van voornoemde argumentatie in de bestreden beslissing.
- In tegenstelling tot wat het verzoekschrift voorhoudt, is het feit dat verzoekster besneden werd niet het ultieme bewijs dat haar familie traditioneel en conservatief is. Zoals hierboven reeds vermeld blijkt uit de overige verklaringen van verzoekster over haar leven in Soedan niet dat de familie op alle vlakken conservatief is.

7. In het verzoekschrift wordt gewezen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en de besnijdenis die verzoekster reeds onderging. Dit artikel stelt: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*.

Gezien verzoekster reeds besneden werd en zij niet aanvoert te vrezen dat zij opnieuw besneden zal worden, dient te worden vastgesteld dat er *in casu* goede redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

8. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster bij een terugkeer naar Soedan een “enorm” risico loopt als alleenstaande kwetsbare vrouw omdat bij een eventueel vrijwillig dan wel gedwongen huwelijk en liefdesbedrijving zou worden opgemerkt dat verzoekster geen maagd is en de impact van de (miskraam)operatie op besneden geslachtsdelen ter kennis zou kunnen komen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat dit loutere hypothesen betreffen. Verder brengt verzoekster ook geen informatie bij waaruit blijkt dat elke alleenstaande vrouw die geen maagd is in Soedan vervolging riskeert. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt daarentegen dat geschat wordt dat in grootstedelijke gebieden (zoals Khartoem, waar verzoekster woonde) één op vier vrouwen seksuele relaties hebben voor het huwelijk. Verzoekster bracht dit overigens zelf ook niet aan als asielmotief, hoewel zij twee keer gehoord werd op het Commissariaat-generaal.

9. In het verzoekschrift wordt gewezen op de genderspecifieke issues in hoofde van verzoekster, met name de buitenechtelijke zwangerschap en de seksuologische problemen omwille van de besnijdenis. Zij stelt dat zij het psychisch zeer moeilijk heeft, dat zij ten tijde van het interview en nog steeds in een diep dal zit en dat zij duidelijk nood heeft aan psychologische hulp. Zij benadrukt de onophoudende pijn doordat zij de ergste vorm van besnijdenis heeft moeten doorstaan en zij geeft aan behoefte te hebben aan medische zorg en hulp. Volgens het verzoekschrift werd bij het beoordelen van haar relaas onvoldoende rekening gehouden met het kwetsbaar profiel van verzoekster als alleenstaande (ongehuwde) moslima wie besneden is, een onderbroken zwangerschap heeft gehad en psychologische hulp nodig heeft.

Dient te worden opgemerkt dat het bij het Commissariaat-generaal neergelegd medisch attest van 21 januari 2021 stelt dat verzoekster lijdt aan PTSD. Het bij aanvullende nota gevoegde attest van 5 augustus 2021 stelt dat verzoekster zich bij “team vluchtelingen” van het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg, Adentro Gent, heeft aangemeld met chronische reactieve depressie, slapeloosheid, geringe eetlust, gebrekkige zelfzorg, verhoogd suïciderisico en post-traumatische stress-symptomen met aanpassingsmoeilijkheden en schuld- en schaamtegevoelens, en dat zij momenteel een ambulante behandeling volgt bij psycholoog Maes F.. Diezelfde psycholoog vulde op 5 augustus 2021 een medisch getuigschrift in, bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, met als diagnose (i) posttraumatische stressstoornis met verhoogde waakzaamheid/wantrouwen naar omgeving en herbeleving trauma (nachtmerries); (ii) (reactieve) depressie met suïcidaliteit, slapeloosheid, geheugen en concentratieproblemen, gebrek aan eetlust/energie/plezier, chronische en langdurige stress- en spanningsklachten.

Noch uit de voorgelegde medische en psychologische attesten (voorgelegd bij het Commissariaat-generaal en bij aanvullende nota) noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan echter worden afgeleid dat verzoekster niet in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedures inzake haar verzoek of dat haar cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat zij in de onmogelijkheid is nuttige verklaringen af te leggen aangaande de door haar aangebrachte asielmotieven. Uit niets blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure of dat de door haar voorgehouden psychische of medische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling en beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

10. Volledigheidshalve wordt nog gewezen op de motivering in de bestreden beslissing aangaande de bijzondere procedurele noden en de tolk bij de persoonlijke onderhouden:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud op 19 november 2020 géén

elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u tijdens het persoonlijk onderhoud op 19 november 2020 geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Verder dient te worden opgemerkt dat dit eerste persoonlijk onderhoud met tolk 1509 goed en zonder problemen is verlopen en heeft u geen enkel bezwaar gemaakt over de tolk in kwestie. Ook achteraf heeft u, noch uw advocaat enige opmerkingen gemaakt over het verloop van het interview.

Bij uw herconvocatie op 20 januari 2021, echter, gaf u plots aan dat u geen interview kon of wou afleggen in het bijzijn van een tolk van Soedanese origine, omdat de tolk mogelijks behoort tot een van de stammen van de meisjes waarvoor u de reisprocedure had geregeld en wiens families u bedreigen. Nochtans had u dit bezwaar niet opgeworpen bij uw eerste persoonlijk onderhoud, waar dezelfde Soedanese tolk (1509) aanwezig was, en dat zonder problemen verlopen was. Hoewel u door de protection officer op het hart werd gedrukt dat de tolken van het CGVS zeer professioneel en volledig neutraal zijn, weigerde u mee te werken en het interview op 20 januari 2021 af te leggen (zie verslag herconvocatie 20 januari 2021).

Achteraf werd door u een medisch attest bezorgd, waarin wordt verklaard "Mevrouw is vandaag bij mij op consultatie. Ze vertelt me dat ze blokkeerde tijdens jullie afspraak, niets meer kon zeggen en dat dit veroorzaakt werd doordat er een tolk van Soedanese afkomst aanwezig is. Dit is volledig te kaderen in een paniekaanval door haar posttraumatische stressstoornis. Zou het mogelijk zijn mevrouw een nieuwe afspraak te kunnen geven om haar dossier te herbekijken met een tolk van niet-Soedanese origine?" (medisch attest Dr. Van Nuffel dd. 21/01/2021)

Het dient te worden opgemerkt dat de nationaliteit of etnische origine van een bepaalde tolk niet relevant is voor zover dit geen invloed heeft op de kwaliteit van de vertaling. Wat betreft de vertaling gaf u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud overigens aan dat u de tolk steeds goed begreep (notities van het eerste persoonlijk onderhoud (hierna NPO1) p.3,15,27). Het weigeren van een tolk puur omwille van diens (etnische) origine kan dan ook niet geaccepteerd worden als een valabele reden om bepaalde steunmaatregelen te vragen. De verklaringen die u heeft afgelegd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud met tolk 1509 blijven dan ook geldig. Desalniettemin werd u door het CGVS de kans geboden bijkomende verklaringen af te leggen in een tweede persoonlijk onderhoud op 10 maart 2021. Omwille van de genderspecifieke issues die u op het einde van uw eerste persoonlijk onderhoud aanhaalde, met name de buitenechtelijke zwangerschap en seksuologische problemen met uw partner S. (NPO1 p.26-28), werd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud een vrouwelijke tolk voorzien.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

In het verzoekschrift wordt hierover gesteld dat het persoonlijk onderhoud dat gepland werd op 20 januari 2021 niet kon doorgaan omdat verzoekster ter plaatse een paniekaanval heeft gekregen. Er wordt in het verzoekschrift niet ingegaan op bovenstaande motivering omtrent de bijzondere procedure noden of de gang van zaken met de tolken. Er wordt dan ook niet tegengesproken dat er rekening mocht worden gehouden met verzoeksters verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds.

11. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt voor het overige niet verder dan (i) het wijzen op informatie over mensenmokkel in Soedan, wat haar onwetendheden omtrent de legale visumprocedure die zij negen keer zou hebben geregeld echter niet kan verklaren, (ii) de stelling dat zij nooit een dergelijk onsympathiek relaas uit de mouw zou schudden indien zij een relaas zou verzinnen en (iii) het verwijzen naar de aanvaarding van eerwraak als asielmotief in rechtspraak van de Raad, terwijl dit individuele gevallen betreffen die overigens geen

precedentwaarde hebben. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten.

De enkele stellingen dat aan de echtheid van de documenten op zich “meesta” niet getwijfeld wordt, dat er amper onderzoek verricht werd naar de documenten en dat de stukken “bijna allemaal” geen voorwerp van enige betwisting zijn, doen geen afbreuk aan de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing:

“Wat betreft de door u neergelegde Soedanese identiteitskaart en paspoort met visum voor Spanje, uw reisoverzicht van Khartoem tot Madrid, de factuur van Holiday Inn Madrid, de brief van ONGC met onderwerp ‘jaarlijks verlof’ dd. 09/09/2018, de twee referentiebrieven van ONGC dd. 19/09/2017 en 15/09/2013, de drie certificaten van appreciatie van ONGC en foto, de kopie van een boeking confirmatie van een hostel in Londen dd. 08/09/2018, het certificaat van de Sudan University dd. 17/02/2007, het certificaat/diploma van de Al Neelan University dd. 31/10/2017, de referentiebrief van uw voormalige job bij New Industries Co., het rapport van uw Bachelor op de Sudan University dd. 19/02/2004, het rapport van uw Master op de Al Neelan University dd. 30/06/2015, het attest van waardering dd. 23/03/2008, en de foto van een cursus bij ONGC dd. 12/03/2012, dient te worden vastgesteld dat deze documenten louter betrekking hebben op uw identiteit, uw reisroute en uw universitaire en professionele carrière. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw scholing en jobs, die hier niet ter discussie staan.

Ook de kopie van de Belgische identiteitskaart van uw partner S. bevat enkel persoonsgegevens, die hier niet ter discussie staan.

Wat betreft het door u neergelegde medische attest van het hospitaal in Jazira Island dd. 10/08/2018, dient te worden vastgesteld dat het attest enkel verklaart dat u op 07/08/2018 naar het ziekenhuis kwam, dat u een zenuwinzinking had en dat u gedurende 48 uur behandeld werd. Er wordt nergens vermeld welke omstandigheden tot deze zenuwinzinking hebben geleid, noch wordt er vermeld dat u een wurgpoging zou hebben meegemaakt. Dit attest kan dan ook uw reeds ongeloofwaardig bevonden relaas op dit punt niet herstellen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u van dit medisch attest geen origineel hebt neergelegd, maar enkel een foto. De bewijswaarde van dit document is dan ook gering.

Wat betreft de vier foto's die u per email hebt neergelegd en waarover u verklaart dat ze de verwondingen aan uw hals, gezicht en hand afbeelden die u hebt opgelopen tijdens de wurgpoging van uw broer A. op 6 augustus 2018 (NPO2 p.9), dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat er werd afgebeeld. Bovendien is uit de betreffende foto's niet op te maken waar of wanneer ze werden getrokken. Ook zijn de foto's zodanig in close-up dat het zelfs niet vast te stellen is of het effectief u betreft. Deze foto's kunnen dan ook niet als een afdoende bewijs worden beschouwd van uw relaas.

Wat de door u neergelegde nieuwsartikelen over prostitutie en mensenhandel in de Emiraten dient te worden opgemerkt dat deze artikelen uw persoonlijke problemen niet aantoont, maar louter de algemene situatie van prostitutie en sekshandel in de Emiraten.”

De Raad neemt om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

14. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

15. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoekster laat na in haar verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze *“de rechten van het kind zoals onder meer opgenomen in het art. 22bis van de Grondwet en in het artikel 24 van het EU Handvest”* geschonden zouden zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS